

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

20. marts 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 086/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 086/02 Sag C-27/16: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 8. december 2016 — Angel Marinkov mod Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — direktiv 2000/78/EF og 2006/54/EF — anvendelsesområde — åbenbart afvisningsgrundlag — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — åbenbart inkompetent) 2

2017/C 086/03 Sag C-345/16: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 29. november 2016 — Jean Jacob og Dominique Lennertz mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen — manglende tilstrækkelig præcisering — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2 — artikel 94 i Domstolens procesreglement) 3

2017/C 086/04	Sag C-379/16 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 24. november 2016 — European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udvikling af programmel og vedligeholdelsestjenester — urigtig fortolkning af de argumenter og urigtig gengivelse af de beviser, der er fremlagt af den anden part i sagen for Retten) .	3
2017/C 086/05	Sag C-484/16: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 13. december 2016 — straffesag mod Antonio Semeraro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Taranto — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — åbenbart inkompetent — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/29/EU — artikel 2, stk. 1, litra a) — minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 49, 51, 53 og 54 — overtrædelse af injuriebestemmelse — den nationale lovgivers ophævelse af injuriebestemmelsen — manglende forbindelse med EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)	4
2017/C 086/06	Sag C-522/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 7. oktober 2016 — A mod Staatssecretaris van Financiën	4
2017/C 086/07	Sag C-564/16 P: Appel iværksat den 7. november 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 9. september 2016 i sag T-159/15, Puma SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	5
2017/C 086/08	Sag C-631/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 7. december 2016 — X BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	6
2017/C 086/09	Sag C-634/16 P: Appel iværksat den 7. december 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. september 2016 i sag T-476/15, European Food SA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	7
2017/C 086/10	Sag C-637/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 9. december 2016 — Florian Hanig mod Société Air France SA	8
2017/C 086/11	Sag C-644/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 15. december 2016 — Synthon BV mod Astellas Pharma Inc.	9
2017/C 086/12	Sag C-648/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italien) den 16. december 2016 — Fortunata Silvia Fontana mod Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria	10
2017/C 086/13	Sag C-651/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 19. december 2016 — DW mod Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra	10
2017/C 086/14	Sag C-652/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 19. december 2016 — Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova og Rauf Emin Ogla Ahmedbekov mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	11
2017/C 086/15	Sag C-660/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. december 2016. — Finanzamt Dachau mod Achim Kollroß	12

2017/C 086/16	Sag C-661/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. december 2016 — Finanzamt Göppingen mod Erich Wirtl	13
2017/C 086/17	Sag C-672/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 29. december 2016 — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A. mod Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Sag C-676/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 27. december 2016 — CORPORATE COMPANIES s.r.o. mod Ministerstvo financí ČR	15
2017/C 086/19	Sag C-677/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid (Spanien) den 29. december 2016 — Montero Mateos mod Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Sag C-679/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 30. december 2016 — A	16
2017/C 086/21	Sag C-9/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 9. januar 2017 — Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Sag C-15/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 13. januar 2017 — Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. mod Rajavartiolaitos	17
2017/C 086/23	Sag C-25/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. januar 2017 — Datenschutzbeauftragter	19
2017/C 086/24	Sag C-33/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Bleiburg (Østrig) den 23. januar 2017 — Čepelnik d.o.o. mod Michael Vavti	20
2017/C 086/25	Sag C-72/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. november 2016 — The Queen, på vegne af: Prospector Offshore Drilling SA m.fl. mod Her Majesty's Treasury og Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)	21
2017/C 086/26	Sag C-148/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. december 2016 — Riksåklagaren mod Zenon Robert Akarsar (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)	21
2017/C 086/27	Sag C-159/16: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 6. december 2016 — VAS »Starptautiskā lidosta »Rīga« mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)	22
2017/C 086/28	Sag C-282/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. november 2016 — RMF Financial Holdings Sàrl mod Heta Asset Resolution AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)	22
2017/C 086/29	Sag C-394/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. november 2016 — FMS Wertmanagement AöR mod Heta Asset Resolution AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am Main — Tyskland)	22

Retten

2017/C 086/30	Sag T-92/11: Rettens dom af 18. januar 2017 — Andersen mod Kommissionen (Statsstøtte — befording med jernbane — støtte ydet af de danske myndigheder til den offentlige virksomhed Danske Statsbaner — kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for personbefordring med jernbane mellem København og Ystad — afgørelse, hvorved støtten på visse betingelser erklæres forenelig med det indre marked — tidsmæssig anvendelse af materielle retsregler — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — åbenbart urigtigt skøn)	23
2017/C 086/31	Sag T-646/13: Rettens dom af 3. februar 2017 — Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe mod Kommissionen (Regler for institutionerne — det europæiske borgerinitiativ — beskyttelse af nationale og sproglige minoriteter og fremme af den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Unionen — afslag på registrering — åbenbart uden for Kommissionens lovgivningsmæssige beføjelse — begrundelsespligt — artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 211/2011)	24
2017/C 086/32	Sag T-509/15: Rettens dom af 3. februar 2017 — Kessel medintim mod EUIPO — Janssen-Cilag (Premeno) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Premeno — det ældre nationale ordmærke Pramino — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse — retten til at blive hørt — artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009)	24
2017/C 086/33	Sag T-696/15: Rettens dom af 9. februar 2017 — Bodegas Vega Sicilia mod EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket TEMPOS VEGA SICILIA — absolut registreringshindring — varemærke for vin, der indeholder en geografisk betegnelse — artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 207/2009)	25
2017/C 086/34	Sag T-16/16: Rettens dom af 9. februar 2017 — Mast-Jägermeister mod EUIPO (bægre) (EF-design — ansøgning om EF-design, der gengiver bægre — begrebet »reproducerbar afbildning« — afbildningens unøjagtighed med hensyn til omfanget af den ansøgte beskyttelse — nægtelse af at afhjælpe mangler — artikel 36 og 46 i forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2245/2002)	26
2017/C 086/35	Sag T-82/16: Rettens dom af 9. februar 2017 — International Gaming Projects mod EUIPO — adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket TRIPLE EVOLUTION — det ældre EU-ordmærke EVOLUTION — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2017/C 086/36	Sag T-106/16: Rettens dom af 9. februar 2017 — zero mod EUIPO — Hemming (ZIRO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket ZIRO — det ældre EU-figurmærke zero — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 207/2009)	27
2017/C 086/37	Sag T-196/15 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Valéria Anna Gyarmathy til prøvelse af Personalerettens dom af 5. marts 2015 i sag F-97/13, Gyarmathy mod FRA	28
2017/C 086/38	Sag T-870/16: Sag anlagt den 7. december 2016 — Miserini Johansson mod EIB	28

2017/C 086/39	Sag T-24/17: Sag anlagt den 17. januar 2017 — LA Superquimica mod EUIPO — D-Tack (D-TACK)	30
2017/C 086/40	Sag T-40/17: Sag anlagt den 19. januar 2017 — Habermaß mod EUIPO — Here Global (h)	30
2017/C 086/41	Sag T-51/17: Sag anlagt den 27. januar 2017 — Polen mod Kommissionen	31
2017/C 086/42	Sag T-65/17: Sag anlagt den 1. februar 2017 — Westbrae Natural mod EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)	32
2017/C 086/43	Sag T-476/16: Rettens kendelse af 2. februar 2017 — Adama Agriculture og Adama France mod Kommissionen	33

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 086/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 78 af 13.3.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 70 af 6.3.2017

EUT C 63 af 27.2.2017

EUT C 53 af 20.2.2017

EUT C 46 af 13.2.2017

EUT C 38 af 6.2.2017

EUT C 30 af 30.1.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 8. december 2016 — Angel Marinkov mod Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-27/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — direktiv 2000/78/EF og 2006/54/EF — anvendelsesområde — åbenbart afvisningsgrundlag — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — åbenbart inkompetent)

(2017/C 086/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Angel Marinkov

Sagsøgt: Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

Konklusion

Det er åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (forvaltningsdomstolen i Sofia, Bulgarien) ved afgørelse af 28. december 2015 skal afvises, for så vidt som den vedrører Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de forelagte spørgsmål, idet de vedrører artikel 30 og 47 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 29. november 2016 — Jean Jacob og Dominique Lennertz mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-345/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen — manglende tilstrækkelig præcisering — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2 — artikel 94 i Domstolens procesreglement)

(2017/C 086/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean Jacob og Dominique Lennertz

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de première instance de Liège (retten i første instans i Liège, Belgien) ved afgørelse af 9. juni 2016 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 24. november 2016 — European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-379/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udvikling af programmel og vedligeholdelsestjenester — urigtig fortolkning af de argumenter og urigtig gengivelse af de beviser, der er fremlagt af den anden part i sagen for Retten)

(2017/C 086/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoroï C.-N. Dede og D. Papadopoulou)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved N. Bambara, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 13. december 2016 — straffesag mod Antonio Semeraro (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Taranto — Italien)

(Sag C-484/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — åbenbart inkompetent — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/29/EU — artikel 2, stk. 1, litra a) — minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 49, 51, 53 og 54 — overtrædelse af injuriebestemmelse — den nationale lovgivers ophævelse af injuriebestemmelsen — manglende forbindelse med EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2017/C 086/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Taranto

Tiltalt i straffesagen

Antonio Semeraro

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Giudice di pace di Taranto (fredsdommeren i Taranto, Italien) har forelagt ved afgørelse af 2. september 2016.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 21.11.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 7. oktober 2016 — A mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-522/16)

(2017/C 086/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal toldkodeksens ⁽¹⁾ artikel 62, læst i sammenhæng med gennemførelsesforordningens ⁽²⁾ artikel 205, 212, 216, 217 og 218 og bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2727/75 ⁽³⁾ samt forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽⁴⁾, fortolkes således, at de i toldkodeksens artikel 201, stk. 3, andet afsnit, omhandlede oplysninger, der tjener som grundlag for toldangivelsen, også omfatter de beviser, som i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1484/95 skal fremlægges for toldmyndighederne?

- 2) Skal toldkodeksens artikel 201, stk. 3, andet afsnit, fortolkes således, at de personer, der kan gøres ansvarlig, også omfatter en fysisk person, der hverken selv i faktisk henseende har udført den i dette afsnit beskrevne handling (meddelelse af de for toldangivelsen fornødne oplysninger) eller som ledende medarbejder kan gøres ansvarlig for denne handling, men som bevidst har været dybt involveret i planlægningen af og efterfølgende oprettelse af en selskabsstruktur og handelsstrømme, hvorunder der efterfølgende (bl.a.) blev »meddelt de for toldangivelsen fornødne oplysninger«?
- 3) Skal betingelsen »hvis de var eller havde rimelig grund til at være bekendt med, at de pågældende oplysninger var forkerte« som anført i toldkodeksens artikel 201, stk. 3, andet afsnit, fortolkes således, at juridiske og fysiske personer, der er erfarne markedsoperatører, ikke kan gøres ansvarlig for supplerende afgifter, der skyldes på grund af retsmisbrug, såfremt de først har oprettet en transaktionsstruktur med henblik på at undgå supplerende afgifter, efter at velrenommerede toldretlige specialister havde bekræftet, at en sådan struktur i juridisk og skatte- og afgiftsmæssig henseende kunne godkendes?
- 4) Skal toldkodeksens artikel 221, stk. 4, fortolkes således, at treårsfristen ikke forlænges i en situation, hvor det efter udløbet af fristen efter toldkodeksens artikel 221, stk. 3, første punktum, konstateres, at importafgifter, der er blevet skyldige på grundlag af toldkodeksens artikel 201 som følge af en toldangivelse med henblik på at bringe varer i fri omsætning, ikke er blevet opkrævet tidligere som følge af forkerte eller ufuldstændige oplysninger i angivelsen?
- 5) Skal toldkodeksens artikel 221, stk. 3, og artikel 221, stk. 4, fortolkes således, at når en toldskyldner har fået underretning om skyldige afgifter og hertil har indgivet klage som omhandlet i toldkodeksens artikel 243, kan toldmyndighederne på grundlag af den samme toldangivelse og som tillæg til den påklagede underretning efteropkræve den efter loven skyldige told uden hensyntagen til bestemmelsen i toldkodeksens artikel 221, stk. 4?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 27.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽³⁾ Rådets Forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29.10.1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød (EFT L 282, s. 77).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28.6.1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT L 145, s. 47).

Appel iværksat den 7. november 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 9. september 2016 i sag T-159/15, Puma SE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Puma SE

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves i sin helhed.

— Puma SE tilpligtes at betale EUIPO's omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

For det første har Retten tilsidesat EUIPO's proceduremæssige holdning og forpligtelser i *inter partes* sager ved EUIPO, hvorved Retten har tilsidesat artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾ og princippet om god forvaltningsskik, idet den fandt, at Puma »med rette påberåbte sig« tre af EUIPO's tidligere afgørelser med henblik på at opfylde forpligtelsen til at bevise Puma-varemærkernes renommé (regel 19, stk. 2, litra c), i forordning nr. 2868/95 ⁽²⁾). Derved accepterede Retten, at denne forpligtelse kunne opfyldes ved generelle og uspecificerede henvisninger til dokumenter, der var blevet indgivet i tidligere indsigelsessager med andre parter, hvori den anden part i den sag, der forelå, ikke havde været part.

Da EUIPO ikke kan forbigå, men skal overholde den anden parts ret til at blive hørt (artikel 75 i forordning nr. 207/2009) forpligter Rettens afgørelse nødvendigvis EUIPO til at påtage sig en aktiv rolle i *inter partes* sagerne. Dette undergraver disse sagers kontradiktoriske karakter, EUIPO's pligt til neutralitet og god forvaltningsskik i disse sager.

For det andet har Retten, da den betegnede EUIPO's tidligere afgørelser, der var blevet påberåbt af Puma, som EUIPO's »praksis«, tilsidesat både *inter partes* sagernes kontradiktoriske karakter og begrebet »velkendt« som omhandlet i artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009. Denne dobbelte tilsidesættelse har medført et dertil svarende dobbelt brud på princippet om god forvaltningsskik.

Dels er betingelsen for selve anvendelsen af den retspraksis, der blev fastlagt i Technopol-dommen, ikke opfyldt i nærværende *inter partes* sag, da denne retspraksis vedrørende EUIPO's pligt til *ex officio* at undersøge sagens relevante faktiske omstændigheder, alene vedrører *ex parte* sager. Henset til, at der nødvendigvis ikke foreligger nogen specifik »praksis« hos EUIPO med hensyn til Puma-varemærkers velkendthed, kan der under alle omstændigheder ikke være nogen pligt til at begrunde, hvorfor konklusionerne i tidligere afgørelser om Puma-varemærker ikke har fundet anvendelse på situationen i den foreliggende sag.

Dels kunne Retten ikke — uden at tilsidesætte kontradiktionsprincippet, som i henhold til artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 gælder i *inter partes* sager — af princippet om god forvaltningsskik udlede, at appelkammeret havde en yderligere pligt til af egen drift at opfordre Puma til at fremlægge supplerende bevis for, at dennes varemærker var velkendte, som hævdet af denne.

For det tredje tilsidesatte Rettens konklusion om, at EUIPO var forpligtet til af egen drift at opfordre Puma til at fremlægge supplerende bevis, desuden artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (finder anvendelse i medfør af regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95), der udelukkende finder anvendelse i forhold til de faktiske omstændigheder og beviser, som parterne har fremlagt på eget initiativ.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995, L 303, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 7. december 2016 — X BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sag C-631/16)

(2017/C 086/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 ⁽¹⁾ af 13. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og produceret af [A] Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 gyldig?
- 2) Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1731 ⁽²⁾ af 28. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af [I] Ltd (China) og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 gyldig?
- 3) Såfremt det første og/eller det andet spørgsmål besvares benægtende, betyder dette da, at de med urette betalte toldbeløb skal betales tilbage til sagsøgeren med rente?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes skal denne rente da beregnes?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 af 13.9.2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam, produceret af Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. og Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 245, s. 16).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1731 af 28.9.2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co Ltd og Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 262, s. 4).

Appel iværksat den 7. december 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 28. september 2016 i sag T-476/15, European Food SA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: European Food SA og Société des produits Nestlé SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— European Food tilpligtes at betale de af EUIPO afholdte omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

For det første har Retten undladt at tage i betragtning, at forordning nr. 207/2009⁽¹⁾ og forordning nr. 2868/95⁽²⁾ fastsætter to typer frister for afgivelse af indlæg i sager ved EUIPO: Dem, der er fastsat i selve lovgivningen, og som således ikke kan forlænges af EUIPO, og dem, som EUIPO skal fastsætte i hvert enkelt tilfælde med henblik på sagens hensigtsmæssige tilrettelæggelse, og som, i tilfælde hvor det alt efter sagens særlige omstændigheder er relevant, kan forlænges efter anmodning fra parterne. Rettens konstatering af, at der ikke findes nogen frist, der finder anvendelse på ugyldighedssager som følge af absolutte registreringshindringer, er derfor fejlagtig.

For det andet har Retten misforstået betydningen og virkningen af artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009. Denne artikel finder anvendelse på alle typer af sager ved EUIPO og på alle gældende tidsfrister — nemlig (i) dem, der er direkte fastlagt i forordning nr. 207/2009 og forordning nr. 2868/95, og (ii) dem, som EUIPO har fastsat i forbindelse med udøvelsen af sin beføjelse til at tilrettelægge de sager, den skal tage stilling til.

For det tredje har Retten ved at koncentrere sig om tredje afsnit i regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95 tilsidesat den centrale betydning af denne regel, som befinder sig i reglens første afsnit — nemlig at appelkammeret er underlagt de samme processuelle bestemmelser, som den afdeling, der traf den anfægtede afgørelse. Første afsnit er ikke begrænset til at gælde for indsigelsessager, men finder anvendelse på alle sager, herunder ugyldighedssager.

For det fjerde tilsidesætter den appellerede dom artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, idet den (i) undlod at anvende denne bestemmelse på de frister, som EUIPO fastsatte, og (ii) fratog appelkammeret sin beføjelse til at bedømme, hvorvidt de beviser, som blev fremlagt for første gang, måtte kvalificeres som »nye« og — idet appelkammeret ikke kunne foretage denne bedømmelse — beføjelsen til at udøve sin skønsbeføjelse med hensyn til, hvorvidt disse beviser kunne antages til realitetsbehandling.

Endelig forstyrrer den appellerede dom balancen mellem parternes respektive processuelle rettigheder ved at give enhver part i ugyldighedssager en ubetinget ret til at fremlægge enhver form for beviser når som helst under sagens behandling ved EUIPO, herunder i forbindelse med klagesagen. Dette gør, at den sagsøgte fratages et trin af den administrative bedømmelse, hvor indgiveren af ugyldighedsbegæringen forsætligt vælger ikke at fremlægge nogen — eller nogen relevante — forhold eller beviser for indsigelsesafdelingen. Den omstændighed, at alle parterne i en gyldighedssag har en ubetinget ret til at fremlægge enhver form for beviser når som helst under sagens behandling, er desuden også i strid med procesøkonomiske hensyn og princippet om god forvaltningsskik.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT 1995, L 303, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 9. december 2016 — Florian Hanig mod Société Air France SA

(Sag C-637/16)

(2017/C 086/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Florian Hanig

Sagsøgt: Société Air France SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, første punktum, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽¹⁾ fortolkes således, at udtrykket »inden for Fællesskabet« også dækker de områder, som i henhold til bilag II til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er såkaldte »oversøiske lande og territorier«, for hvilke der kun gælder den særlige associeringsordning, som er fastlagt i fjerde del af EUF-traktaten?

⁽¹⁾ EFT L 46, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 15. december 2016 — Synthon BV mod Astellas Pharma Inc.

(Sag C-644/16)

(2017/C 086/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Synthon BV

Sagsøgt: Astellas Pharma Inc.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a. Skal artikel 6 i direktiv 2004/48⁽¹⁾ fortolkes således, at der ved fastlæggelsen af kriterierne for at imødekomme en begæring om fremlæggelse af bevismateriale skal sondres mellem, om den part, af hvem der forlanges fremlæggelse af bevismateriale, er en (angivelig) krænkende part eller en tredjemand?
  - b. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, i hvilken henseende adskiller kriterierne sig fra hinanden?
- 2) a. Såfremt der fremsættes en indsigelse mod en begæring om fremlæggelse af bevismateriale, hvorefter den intellektuelle ejendomsret, som begæringen om fremlæggelse støttes på, er ugyldig (eller ikke længere eksisterer), skal spørgsmålet, om en sådan indsigelse skal imødekommes, da bedømmes efter de samme kriterier, som gælder for spørgsmålet, om den hævdede krænkelse er godtgjort (forudsat, at den påberåbte intellektuelle ejendomsret eksisterer)?
  - b. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, i hvilken henseende adskiller kriterierne sig fra hinanden?
- c. Skal der ved besvarelsen af spørgsmål 2(a) og 2(b) sondres mellem, om den pågældende intellektuelle ejendomsret er meddelt, efter at det er undersøgt, om den er gyldig (som et europæisk patent), eller om den er opstået i medfør af lov (som en ophavsret)?«

⁽¹⁾ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italien) den 16. december 2016 — Fortunata Silvia Fontana mod Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Sag C-648/16)

(2017/C 086/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fortunata Silvia Fontana

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

Præjudicielt spørgsmål

Er den i artikel 62e, stk. 3, og artikel 62a i lovdekret nr. 331/1993 [konverteret til lov] nr. 427 af 29. oktober 1993 fastsatte italienske lovgivning, for så vidt som den tillader anvendelse af moms på en samlet omsætning, der udledes skønmæssigt, forenelig med artikel 113 TEUF og 114 TEUF samt direktiv 112/2006/EF ⁽¹⁾, når henses til overholdelsen af [princippet om] fradrag og pligten til inddrivelse og mere generelt til princippet om afgiftens neutralitet og overvæltning af afgiftsbyrden?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 19. december 2016 — DW mod Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Sag C-651/16)

(2017/C 086/13)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DW

Sagsøgt: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 45, stk. 1 og 2, TEUF fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som med henblik på fastlæggelsen af størrelsen af en moderskabsydelse ikke udelukker de måneder, hvor den pågældende har arbejdet ved en EU-institution og været dækket af De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning, fra den periode på 12 måneder, som skal tages i betragtning ved beregningen af det gennemsnitlige bidragsgrundlag, men, under hensyn til, at den pågældende ikke var forsikret i Letland i nævnte periode, ligestiller hendes indtægter med det gennemsnitlige bidragsgrundlag i staten, hvilket kan reducere den moderskabsydelse, som hun tildeles, betydeligt i sammenligning med det mulige beløb, den pågældende kunne have oppebåret, hvis hun i den periode, der tages i betragtning ved beregningen, ikke havde arbejdet ved en EU-institution, men havde været beskæftiget i Letland?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 19. december 2016 — Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova og Rauf Emin Ogla Ahmedbekov mod Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Sag C-652/16)

(2017/C 086/14)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova og Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Sagsøgt: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Præjudicielle spørgsmål

1. Følger det af artikel 78, stk. 1 og 2, litra a), d) og f), i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde samt af tolvte betragtning til og artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning), at den begrundelse for en afvisning af ansøgninger om international beskyttelse, der er hjemlet i dette direktivs artikel 33, stk. 2, litra e), udgør en bestemmelse med direkte virkning, som medlemsstaterne ikke må undlade at anvende, f.eks. idet de anvender gunstigere bestemmelser i national ret, hvorefter den første ansøgning om international beskyttelse, som krævet i medfør af direktivets artikel 10, stk. 2, først skal vurderes ud fra, om ansøgeren kan anerkendes som flygtning, og dernæst ud fra, om den pågældende kan indrømmes subsidiær beskyttelse?
2. Følger det af artikel 33, stk. 2, litra e), i direktiv 2013/32, sammenholdt med samme direktivs artikel 7, stk. 3, og artikel 2, litra a), c) og g), samt 60. betragtning til direktivet, at en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en forælder på vegne af en ledsaget mindreårig, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan afvises, såfremt ansøgningen begrundes med, at barnet er familiemedlem til den person, der har ansøgt om international beskyttelse med den begrundelse, at den pågældende er flygtning som omhandlet i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A?
3. Følger det af artikel 33, stk. 2, litra e), i direktiv 2013/32, sammenholdt med samme direktivs artikel 7, stk. 1, og artikel 2, litra a), c) og g), samt 60. betragtning til direktivet, at en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet på vegne af en voksen person, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan afvises, såfremt ansøgningen i proceduren for den kompetente administrative myndighed alene begrundes med, at ansøgeren er familiemedlem til den person, der har ansøgt om international beskyttelse med den begrundelse, at den pågældende er flygtning som omhandlet i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A, og ansøgeren på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen ikke har ret til at udøve erhvervmæssig beskæftigelse?
4. Kræves det i henhold til artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning), sammenholdt med 36. betragtning til dette direktiv, at vurderingen af, hvorvidt der foreligger en velbegrundet frygt for forfølgelse eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast alene skal ske på grundlag af kendsgerninger og omstændigheder, der vedrører ansøgeren?
5. Tillader artikel 4 i direktiv 2011/95, sammenholdt med 36. betragtning hertil, og artikel 31, stk. 1, i direktiv 2013/32 en national retspraksis i en medlemsstat, hvorefter:
  - a) den kompetente myndighed er forpligtet til at behandle ansøgninger om international beskyttelse indgivet af medlemmer af samme familie under ét, når disse ansøgninger begrundes med de samme kendsgerninger, i det konkrete tilfælde med den påstand, at blot et af familiemedlemmerne er flygtning,

b) den kompetente myndighed er forpligtet til at udsætte proceduren vedrørende ansøgningerne om international beskyttelse, som er indgivet af de familiemedlemmer, der personligt ikke opfylder betingelserne for en sådan beskyttelse, indtil proceduren vedrørende ansøgningen indgivet af det familiemedlem, hvilken ansøgning er indgivet med den begrundelse, at den pågældende er flygtning som omhandlet i Genèvekonventionens artikel 1, afsnit A, er afsluttet,

og er denne retspraksis også tilladt ud fra betragtninger om barnets tarv, opretholdelse af familiens enhed og respekt for retten til familie- og privatliv samt retten til at forblive i medlemsstaten, indtil behandlingen af ansøgningen er afsluttet, nærmere betegnet på grundlag af artikel 7, 18 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, 12. og 60. betragtning til og artikel 9 i direktiv 2013/32, 16., 18. og 36. betragtning til og artikel 23 i direktiv 2011/95, og 9., 11. og 35. betragtning til samt artikel 6 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse?

6. Følger det af 16., 18. og 36. betragtning til og artikel 3 i direktiv 2011/95, sammenholdt med 24. betragtning til og artikel 2, litra d) og j), artikel 13 og artikel 23, stk. 1 og 2, i samme direktiv, at en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede artikel 8, stk. 9, i Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (asyl- og flygtningeloven), på grundlag af hvilken også familiemedlemmer til en udlænding, der er blevet tildelt flygtningestatus, anses for flygtninge, såfremt dette er foreneligt med deres personlige status, og der ikke i henhold til den nationale lovgivning foreligger grunde til at udelukke tildeling af flygtningestatus, er lovlig?
7. Følger det af ordningen vedrørende grundene til forfølgelse i artikel 10 i direktiv 2011/95, at et sagsanlæg ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol mod den pågældendes hjemland, medfører, at denne tilhører en bestemt social gruppe som omhandlet i samme direktivs artikel 10, stk. 1, litra d), eller at sagsanlægget skal anses for at være en politisk anskuelse som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra e)?
8. Følger det af artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, at retten er forpligtet til at foretage en materiel prøvelse af nye grunde til international beskyttelse, der gøres gældende under retsforhandlingerne, men som ikke var anført under sagen til prøvelse af afgørelsen om afslag på international beskyttelse?
9. Følger det af artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32, at retten under retssagen til prøvelse af afgørelsen om afslaget på international beskyttelse er forpligtet til at undersøge, om ansøgningen om international beskyttelse kan antages til behandling på grundlag af dette direktivs artikel 33, stk. 2, litra e), såfremt ansøgningen i den anfægtede afgørelse, som krævet i medfør af direktivets artikel 10, stk. 2, først blev vurderet ud fra, om ansøgeren kan anerkendes som flygtning, og dernæst ud fra, om den pågældende kan indrømmes subsidiær beskyttelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. december 2016. — Finanzamt Dachau mod Achim Kollroß

(Sag C-660/16)

(2017/C 086/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Dachau

Sagsøgt: Achim Kollroß

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de krav til sikkerheden for en udførelse af ydelsen, der er en betingelse for momsfradrag for en forudbetaling som omhandlet i Den Europæiske Unions Domstols dom »Firin« C-107/13 ⁽¹⁾, bestemmes rent objektivt eller set fra den forudbetalendes synspunkt ud fra de omstændigheder, som den pågældende kan have kendskab til?
- 2) Er medlemsstaterne under hensyntagen til, at fradragsretten i henhold til artikel 167 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽²⁾ indtræder samtidig med, at den fradragsberettigede afgift forfalder, og til de reguleringsbeføjelser, som i henhold til artikel 185, stk. 2, andet afsnit, og artikel 186 i direktiv 2006/112 tillægges medlemsstaterne, berettiget til at gøre såvel reguleringen af afgiften som fradragsretten afhængig af, at forudbetalingen tilbagebetales?
- 3) Skal den afgiftsmyndighed, som den forudbetalende hører under, tilbagebetale momsen, hvis den forudbetalende ikke kan få forudbetalingen tilbage fra modtageren heraf? I bekræftende fald: Skal dette ske i en afgiftsfastsættelsesprocedure, eller er en særskilt procedure anlagt på grundlag af rimelighedshensyn tilstrækkelig til dette formål?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:151

⁽²⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. december 2016 — Finanzamt Göppingen mod Erich Wirtl

(Sag C-661/16)

(2017/C 086/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Göppingen

Sagsøgt: Erich Wirtl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Ifølge Domstolens dom FIRIN af 13. marts 2014, C-107/13 ⁽¹⁾ kan momsen af en forudbetaling ikke fradrages, når afgiftspligtens indtræden er usikker på tidspunktet for forudbetalingen. Skal dette vurderes ud fra den objektive situation eller ud fra den forudbetalendes subjektiverede synsvinkel?
- 2) Skal Domstolens dom FIRIN fortolkes således, at en regulering af det momsfradrag, som den forudbetalende har foretaget på grundlag af sin forudbetalingsfaktura, som er udstedt for en levering af varer, efter EU-retten ikke forudsætter, at den erlagte forudbetaling er blevet tilbagebetalt, hvis denne levering i sidste ende ikke finder sted?

- 3) Såfremt ovenstående spørgsmål besvares bekræftende: Bemyndiger artikel 186 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«⁽²⁾), som giver medlemsstaterne beføjelse til at fastsætte de nærmere bestemmelser for anvendelsen af momsdirektivets artikel 185, Forbundsrepublikken Tyskland til i sin nationale ret at anordne, at afgiftsgrundlaget først nedsættes, når forudbetalingen tilbagebetales, og at afgiftskravet og fradragsretten dermed skal reguleres på samme tid og på samme betingelser?

⁽¹⁾ EU:C:2014:151

⁽²⁾ EFT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 29. december 2016 — Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A. mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-672/16)

(2017/C 086/17)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Imofloresmira — Investimentos Imobiliários S.A.

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en fast ejendom, selv om den har stået ubenyttet hen i mere end to år, bliver markedsført, dvs. at den er tilgængelig på markedet med henblik på udlejning eller levering af såkaldte »office centre«-ydelser, og det er godtgjort, at ejeren har til hensigt at udleje ejendommen som afgiftspligtig virksomhed og har udfoldet alle de nødvendige bestræbelser på at udmønte denne hensigt i praksis, er det da foreneligt med artikel 167, 168, 184, 185 og 187 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 at anse dette for »manglende reel anvendelse af fast ejendom til erhvervs­mæssig virksomhed« og/eller »manglende reel anvendelse af fast ejendom til afgiftspligtige transaktioner« som omhandlet i momslovens artikel 26, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, litra b), i ordningen for afkald på moms­fritagelse for transaktioner vedrørende fast ejendom, indført ved lovdekret nr. 21 af 29. januar 2007, i deres tidligere affattelser, og derfor finde, at det oprindeligt foretagne fradrag skal reguleres, eftersom det er større end det, som den afgiftspligtige person var berettiget til at foretage?
- 2) Såfremt spørgsmålet skal besvares bekræftende, kan der da, i lyset af en korrekt fortolkning af artikel 137, 167, 168, 184, 185 og 187 i direktiv 2006/112/EF, stilles krav om kun at foretage en enkeltstående regulering for hele den endnu ikke udløbne reguleringsperiode, således som det fastsættes i den portugisiske lovgivning i artikel 10, stk. 1, litra b) og c), i ordningen for afkald på moms­fritagelse for transaktioner vedrørende fast ejendom, indført ved lovdekret nr. 21 af 29. januar 2007, i dens tidligere affattelse, når ejendommen har stået ubenyttet hen i mere end to år, men fortsat markedsføres med henblik på udlejning (med mulighed for afkald) og/eller (afgiftspligtig) levering af tjenesteydelser, og når hensigten er at anvende ejendommen til afgiftspligtig virksomhed, der giver ret til fradrag, i de kommende år?

- 3) Er artikel 2, stk. 2, litra c), sammenholdt med artikel 10, stk. 1, litra b), i ordningen for afkald på momsfrigørelse for transaktioner vedrørende fast ejendom, indført ved lovdekret nr. 21 af 29. januar 2007, der gør det umuligt for en momspligtig person at give afkald på momsfrigørelsen, når den pågældende indgår nye lejemaal, efter at den enkeltstående momsregulering er blevet foretaget, og som er til fare for den efterfølgende fradragsordning i løbet af reguleringsperioden, forenelig med artikel 137, 167, 168 og 184 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s.).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 27. december 2016 — CORPORATE COMPANIES s.r.o. mod Ministerstvo financí ČR

(Sag C-676/16)

(2017/C 086/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Sagsøgt: Ministerstvo financí ČR

Præjudicielt spørgsmål

Er personer, der som led i deres erhvervsmæssige virksomhed sælger selskaber, der allerede er registreret i selskabsregisteret og oprettet med henblik på salg (såkaldte »ready-made« selskaber), og hvis salg gennemføres ved overførelse af ejerandele i det datterselskab, som de sælger, omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF (¹) om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 7, litra a)?

(¹) EUT 2005, L 309, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid (Spanien) den 29. december 2016 — Montero Mateos mod Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Sag C-677/16)

(2017/C 086/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Montero Mateos

Sagsøgt: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Præjudicielt spørgsmål

Skal § 4, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og som er vedhæftet Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾, fortolkes således, at ophøret af en midlertidig vikarkontrakt med henblik på besættelse af en ledig stilling på grund af udløbet af den varighed, der gav anledning til indgåelse af kontrakten mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren, udgør en objektiv grund, der gør det berettiget, at den nationale lovgiver for et sådant tilfælde ikke har fastsat nogen godtgørelse ved kontraktens udløb, mens der for en sammenlignelig fastansat arbejdstager, der er blevet afskediget af en objektiv grund, er fastsat en godtgørelse på 20 dage pr. ansættelsesår?

⁽¹⁾ EFT 1999, L 175, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 30. december 2016 — A

(Sag C-679/16)

(2017/C 086/20)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Andre parter i sagen: Espoon kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en ydelse som den personlige bistand i henhold til loven om tjenesteydelser til handicappede en »ydelse ved sygdom« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 883/2004⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Foreligger der en restriktion for unionsborgeres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område i henhold til artikel 20 TEUF og 21 TEUF, når tilkendelsen af en ydelse som personlig bistand i henhold til loven om tjenesteydelser til handicappede i udlandet ikke er reguleret særskilt og betingelserne for tilkendelsen af ydelsen fortolkes således, at den personlige bistand ikke tilkendes i en anden medlemsstat, hvor den pågældende person følger et treårigt studium, der afsluttes med en kompetencegivende eksamen?
  - Har det betydning for bedømmelsen af sagen, at en person i Finland kan tilkendes en ydelse som den personlige bistand i en anden kommune end bopælskommunen, f.eks. hvis den pågældende studerer i en anden finsk kommune?
  - Er de rettigheder, der følger af artikel 19 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, henset til EU-retten af betydning for bedømmelsen af sagen?

- 3) Såfremt Domstolen ved besvarelsen af det andet præjudicielle spørgsmål fastslår, at fortolkningen af den nationale lovgivning, således som den har fundet sted i den foreliggende sag, udgør en restriktion for den frie bevægelighed: Kan en sådan restriktion alligevel være begrundet i tvingende almene hensyn, der følger af kommunens forpligtelse til at føre tilsyn med tilrådighedsstillelsen af den personlige bistand, kommunens mulighed for at vælge passende betingelser for tilrådighedsstillelsen af bistanden og opretholdelsen af sammenhængen i og effektiviteten af ordningen for personlig bistand i henhold til loven om tjenesteydelser til handicappede?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 9. januar 2017 — Maria Tirkkonen

(Sag C-9/17)

(2017/C 086/21)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maria Tirkkonen

Sagsøgt: Maaseutuvirasto

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, litra a), i udbudsdirektivet 2004/18/EF fortolkes således, at definitionen »offentlige kontrakter« som omhandlet i dette direktiv omfatter en kontraktordning,

- hvorved en offentlig enhed har til hensigt at indhente tjenesteydelser på markedet for en på forhånd begrænset periode, idet den på de vilkår, som er anført i et udkast til rammekontrakt, der er vedlagt udbudsmaterialet, indgår kontrakter med alle økonomiske aktører, som opfylder de i udbudsmaterialet fastlagte og særskilt anførte krav til den bydendes egnethed og den tilbudte tjenesteydelse og består en prøve, som er nærmere beskrevet i udbudsmaterialet, og
- som ikke længere kan tiltrædes i kontraktens løbetid?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 13. januar 2017 — Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. mod Rajavartiolaitos

(Sag C-15/17)

(2017/C 086/22)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Sagsøgt: Rajavartiolaitos

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal udtrykket »kystlinjen eller kyststatens beslægtede interesser« i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, henholdsvis udtrykket »kystlinje eller beslægtede interesser« i artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF ⁽¹⁾ fortolkes ud fra definitionen af udtrykket »[kyst eller] dermed forbundne interesser« i artikel II, nr. 4, i den internationale konvention af 1969 om indgriben på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker?
2. I henhold til definitionen i artikel II, nr. 4, litra c), i den i første spørgsmål nævnte konvention af 1969 betyder »forbundne interesser« bl.a. det berørte områdes trivsel, herunder bevaring af havets levende rigdomskilder og af vildtbestande. Gælder denne bestemmelse også for bevarelsen af de levende ressourcer samt dyre- og plantelivet i den eksklusive økonomiske zone, eller vedrører denne bestemmelse i konventionen kun bevarelsen af kystområdets interesser?
3. Dersom første spørgsmål besvares benægtende: Hvad betyder udtrykket »kystlinjen eller på kyststatens beslægtede interesser« i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, henholdsvis udtrykket »kystlinje eller beslægtede interesser« i artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF?
4. Hvad betyder udtrykket »ressourcer i dens søterritorium eller i dens eksklusive økonomiske zone« som omhandlet i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF? Skal levende ressourcer kun forstås som udnyttede arter, eller omfatter udtrykket også arter, som er knyttet til eller afhængige af udnyttede arter som omhandlet i havretskonventionens artikel 61, stk. 4, f.eks. plante- og dyrearter, som udnyttes som føde af de udnyttede arter?
5. Hvordan skal udtrykket »medført [...] trussel om« i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF fastlægges? Skal truslen fastlægges ud fra det abstrakte begreb eller den konkrete risiko eller på anden måde?
6. Skal det ved vurderingen af de i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF fastsatte betingelser for kyststatens kompetence lægges til grund, at den medførte betydelige skade eller truslen om betydelig skade er en mere alvorlig konsekvens end den medførte eller truende væsentlige forurening af havmiljøet som omhandlet i artikel 220, stk. 5? Hvordan skal den væsentlige forurening af havmiljøet defineres, og hvordan skal der tages hensyn til den ved vurderingen af den medførte eller truende betydelige skade?
7. Hvilke omstændigheder skal der tages hensyn til ved vurderingen af den medførte eller truende skade? Skal der ved vurderingen f.eks. tages hensyn til varigheden og den geografiske udstrækning af de negative virkninger, der kommer til udtryk i skader? Såfremt dette besvares bekræftende: Hvordan skal skaders varighed og udstrækning vurderes?
8. Direktiv 2005/35/EF er et minimumsdirektiv og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender strengere bestemmelser til bekæmpelse af forurening fra skibe i overensstemmelse med folkeretten (artikel 2). Gælder muligheden for at anvende strengere bestemmelser for direktivets artikel 7, stk. 2, som regulerer kyststatens kompetence til at gribe ind over for et skib på gennemsejling?
9. Kan Østersøområdets særlige geografiske og økologiske forhold samt dets sårbarhed tillægges betydning ved fortolkningen af de i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og i artikel 7, stk. 2, fastsatte betingelser for kyststatens kompetence?

10. Omfatter udtrykket »klart objektivt bevis« i henhold til havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF foruden beviset for, at et skib har begået de overtrædelser, som de nævnte bestemmelser omhandler, også beviset for følgerne af udtømningen? Hvilket bevis skal der forlanges for, at der foreligger trussel om betydelig skade på kystlinjen eller på kyststatens beslægtede interesser eller på nogen ressourcer i dens søterritorium eller i dens eksklusive økonomiske zone — f.eks. på fugle- og fiskebestandene samt havmiljøet i området? Betyder kravet om et klart objektivt bevis, at f.eks. vurderingen af den udtømte olies negative indvirkning på havmiljøet altid skal bero på konkrete undersøgelser og studier af konsekvenserne af den olieudtømning, der har fundet sted?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7.9.2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT 2005, L 255, s. 11), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF af 21.10.2009 (EUT 2009, L 280, s. 52).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. januar 2017 — Datenschutzbeauftragter

(Sag C-25/17)

(2017/C 086/23)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tietosuojavaltuutettu

Sagsøgt: Jehovan todistajat — uskonnollinen yhdyskunta

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal undtagelserne fra anvendelsesområdet i databeskyttelsesdirektivets (¹) artikel 3, stk. 2, fortolkes således, at den indsamling og anden behandling af personoplysninger, som udføres af medlemmerne af et trossamfund i forbindelse med deres forkyndelsesvirksomhed fra dør til dør, ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde? Hvilken betydning har det for bedømmelsen af, om direktivet finder anvendelse, for det første at den forkyndelsesvirksomhed, som oplysningerne indsamles i forbindelse med, organiseres af trossamfundet og dets menigheder, og for det andet at det samtidig også drejer sig om den personlige religionsudøvelse for trossamfundets medlemmer?
- 2) Skal definitionen af begrebet »register« i databeskyttelsesdirektivets artikel 2, litra c), under hensyntagen til 26. og 27. betragtning til direktivet fortolkes således, at den samlede mængde personoplysninger, som indsamles i forbindelse med den ovenfor beskrevne forkyndelsesvirksomhed fra dør til dør på en ikke-elektronisk måde (navn og adresse samt eventuelle andre oplysninger om og karakteriseringer af personen),
  - a) ikke udgør et sådant register, fordi kartoteker eller fortegnelser eller lignende systemer, som anvendes til søgning, ikke er udtrykkeligt omfattet af den finske lov om personoplysninger, eller
  - b) udgør et sådant register, fordi det blandt oplysningerne under hensyntagen til deres anvendelsesformål faktisk er muligt let og uden urimelige omkostninger at udtrække informationer, der er nødvendige for en senere anvendelse, sådan som dette er fastsat i den finske lov om personoplysninger?

- 3) Skal formuleringen i databeskyttelsesdirektivets artikel 2, litra d), »der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger«, fortolkes således, at et trossamfund, som organiserer en aktivitet, hvorunder der indsamles personoplysninger (bl.a. gennem inddelingen af forkyndernes aktionsområder, opfølgning på forkyndelsesvirksomheden og idet der føres registre over personer, som ikke ønsker at få besøg af forkynderne), for så vidt angår denne aktivitet for medlemmerne kan anses for den registeransvarlige, selv om trossamfundet gør gældende, at kun enkelte forkyndere har adgang til de registrerede informationer?
- 4) Skal den nævnte artikel 2, litra d), fortolkes således, at trossamfundet kun kan klassificeres som den registeransvarlige, hvis det træffer andre specifikke foranstaltninger såsom instruktioner eller skriftlige anvisninger, hvormed det styrer indsamlingen af oplysninger, eller er det tilstrækkeligt, at trossamfundet spiller en faktisk rolle i styringen af medlemmernes aktiviteter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 1995, L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Bleiburg (Østrig) den 23. januar 2017 — Čepelnik d.o.o. mod Michael Vavti

(Sag C-33/17)

(2017/C 086/24)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Bleiburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Čepelnik d.o.o.

Sagsøgt: Michael Vavti

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejeløn, hvis betalingsstoppet og sikkerheden alene tjener til sikring af en eventuel bøde, som først idømmes inden for rammerne af en særskilt procedure mod en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

- a. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn, hvis tjenesteyderen med hjemsted i en anden medlemsstat, som skal pålægges en bøde, i sagen om pålæggelse af sikkerhedsstillelsen ikke har adgang til retsmidler mod pålæggelsen af sikkerhedsstillelsen, og den indenlandske ordregivers klage over denne afgørelse ikke har opsættende virkning.
- b. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn alene af den grund, at tjenesteyderen har hjemsted i en anden EU-medlemsstat.
- c. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejløn, selv om denne endnu ikke er forfalden, og den endelige værkslejløns størrelse på grund af modkrav og tilbageholdelsesrettingheder endnu ikke er fastlagt.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. november 2016 — The Queen, på vegne af: Prospector Offshore Drilling SA m.fl. mod Her Majesty's Treasury og Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. december 2016 — Riksåklagaren mod Zenon Robert Akarsar (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Processprog: svensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

**Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 6. december 2016 — VAS
»Starptautiskā lidosta »Rīga« mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Augstākā tiesa — Letland)**

(Sag C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Processprog: lettisk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. november 2016 — RMF Financial Holdings Sàrl
mod Heta Asset Resolution AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien —
Østrig)**

(Sag C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. november 2016 — FMS Wertmanagement AöR
mod Heta Asset Resolution AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am
Main — Tyskland)**

(Sag C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

RETTE

Retten dom af 18. januar 2017 — Andersen mod Kommissionen

(Sag T-92/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — befordring med jernbane — støtte ydet af de danske myndigheder til den offentlige virksomhed Danske Statsbaner — kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for personbefordring med jernbane mellem København og Ystad — afgørelse, hvorved støtten på visse betingelser erklæres forenelig med det indre marked — tidsmæssig anvendelse af materielle retsregler — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — åbenbart urigtigt skøn)

(2017/C 086/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jørgen Andersen (Ballerup, Danmark) (ved advokaterne J. Rivas Andrés og M.- I. Rantou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (ved C. Thorning, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Holdgaard) og Danske Statsbaner (DSB) (København, Danmark) (ved advokat M. Honoré)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Dansk Tog (København, Danmark) (ved advokaterne G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés og F. Nissen Morten)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2011/3/EU af 24. februar 2010 vedrørende kontrakter om offentlig trafikbetjening mellem Transportministeriet og Danske Statsbaner (statsstøtte C 41/08 (ex NN 35/08)) (EUT 2011, L 7, s. 1).

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, i Kommissionens afgørelse 2011/3 af 24. februar 2010 vedrørende kontrakter om offentlig trafikbetjening mellem Transportministeriet og Danske Statsbaner (statsstøtte C 41/08 (ex NN 35/08)) annulleres, for så vidt som den vedrører betalingen af 21. december 2009.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Jørgen Andersen, Europa-Kommissionen, Dansk Tog, Kongeriget Danmark og Danske Statsbaner (DSB) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Retten dom af 3. februar 2017 — Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe mod Kommissionen

(Sag T-646/13) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — det europæiske borgerinitiativ — beskyttelse af nationale og sproglige minoriteter og fremme af den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Unionen — afslag på registrering — åbenbart uden for Kommissionens lovgivningsmæssige beføjelse — begrundelsespligt — artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 211/2011)

(2017/C 086/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe (først ved advokaterne E. Johansson, J. Lund og C. Lund, derefter ved advokaterne E. Johansson og T. Hieber)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Krämer, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Ungarn (ved M. Fehér, A. Pálffy og G. Szima, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Slovakiske Republik (ved B. Riczióvá, som befuldmægtiget) og Rumænien (ved R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea og A. Wellman, som befuldmægtigede.)

Sagens genstand

Angående påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 5969 final af 13. september 2013, vedrørende afslag på registrering af forslaget til det europæiske borgerinitiativ med overskriften »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe«.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2013) 5969 final af 13. september 2013 vedrørende afslag på registrering af forslaget til det europæiske borgerinitiativ med overskriften »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe« annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe afholdte omkostninger.
- 3) Ungarn, Den Slovakiske Republik og Rumænien bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Retten dom af 3. februar 2017 — Kessel medintim mod EUIPO — Janssen-Cilag (Premeno)

(Sag T-509/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Premeno — det ældre nationale ordmærke Pramino — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse — retten til at blive hørt — artikel 75 i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 086/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Tyskland) (ved advokaterne A. Jacob og U. Staudenmaier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Janssen-Cilag GmbH (Neuss, Tyskland) (ved advokat M. Wenz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 349/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Janssen-Cilag og Kessel medintim.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kessel medintim GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Retten dom af 9. februar 2017 — Bodegas Vega Sicilia mod EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA)

(Sag T-696/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket TEMPOS VEGA SICILIA — absolut registreringshindring — varemærke for vin, der indeholder en geografisk betegnelse — artikel 7, stk. 1, litra j), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 086/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Spanien) (ved advokat S. Alonso Maruri)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Muñoz Rodríguez og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. september 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 285/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet TEMPOS VEGA SICILIA som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Bodegas Vega Sicilia, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Rettens dom af 9. februar 2017 — Mast-Jägermeister mod EUIPO (bægre)(Sag T-16/16) ⁽¹⁾

(EF-design — ansøgning om EF-design, der gengiver bægre — begrebet »reproducerbar afbildning« — afbildningens unøjagtighed med hensyn til omfanget af den ansøgte beskyttelse — nægtelse af at afhjælpe mangler — artikel 36 og 46 i forordning (EF) nr. 6/2002 — artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2245/2002)

(2017/C 086/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mast Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Tyskland) (ved advokaterne H.P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus og J. Engberding)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. november 2015 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1842/2015-3) vedrørende en ansøgning om registrering af bægre som EF-design

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mast Jägermeister SE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Rettens dom af 9. februar 2017 — International Gaming Projects mod EUIPO — adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)(Sag T-82/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket TRIPLE EVOLUTION — det ældre EU-ordmærke EVOLUTION — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 086/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (først ved advokaterne M. Garayalde Niño og A. Alpera Plazas, derefter ved M. Garayalde Niño)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. december 2015 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 0725/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem adp Gausemann og International Gaming Projects.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) International Gaming Projects Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Rettens dom af 9. februar 2017 — zero mod EUIPO — Hemming (ZIRO)

(Sag T-106/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket ZIRO — det ældre EU-figurmærke zero — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 207/2009)

(2017/C 086/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: zero Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokat M. Nentwig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Vuijst og H. O'Neill, som befuldmægtigede, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Oliver Hemming (Cadbury, Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 71/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem zero Holding og M. Hemming

Konklusion

1) Afgørelse truffet den 12. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 71/2015-5) annulleres.

2) EUIPO betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Appel iværksat den 24. november 2016 af Valéria Anna Gyarmathy til prøvelse af Personalerettens dom af 5. marts 2015 i sag F-97/13, Gyarmathy mod FRA

(Sag T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Ungarn) (ved advokat A. Cech)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed og de i førsteinstansen nedlagte påstande tages til følge i deres helhed.
- FRA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører urigtig gengivelse af beviser og væsentlige unøjagtigheder i Personalerettens faktiske bedømmelse af spørgsmålet om tilsidesættelse af stillingsopslagets ordlyd.
2. Andet anbringende vedrører Personalerettens undladelse af, i strid med appellants ret til en retfærdig rettergang i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, at give en fyldestgørende begrundelse for dens bedømmelse af de spørgsmål, der opstod som følge af udvælgelsesproceduren.
3. Tredje anbringende vedrører Personalerettens undladelse af at vedtage yderligere processuelle foranstaltninger, der kunne have gjort det muligt for appellanten at underbygge hendes anbringende om manglende upartiskhed, objektivitet eller uafhængighed hvad angår udvælgelsesproceduren.
4. Fjerde anbringende vedrører det forhold, at Personaleretten begik en retlig fejl, da den fastslog, at appellants anbringende i første instans vedrørende besættelsen af den pågældende stilling, skulle afvises med den begrundelse, at det ikke var blevet fremsat under den administrative procedure.
5. Femte anbringende vedrører det forhold, at Personaleretten begik en retlig fejl ved at fastslå, at appellants anbringende i første instans vedrørende udvælgelseskomitéens ulovlige sammensætning og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af køn skulle afvises med den begrundelse, at det ikke var blevet fremsat under den administrative procedure og ikke var tæt forbundet med påstandene i klagen (reglen om overensstemmelse).

Sag anlagt den 7. december 2016 — Miserini Johansson mod EIB

(Sag T-870/16)

(2017/C 086/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Virna Miserini Johansson (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Senes)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Principalt:

- Annullation af EIB's afgørelse af 25. januar 2016.
- EIB tilpligtes at genoprette sagsøgerens lønrettigheder og accessoriske rettigheder, herunder hendes pensionsrettigheder og bidrag til den frivillige supplerende forsikringsordning (RCVP).
- EIB tilpligtes at godtgøre det beløb, der svarer til løntabet (foreløbigt opgjort til 24 000 EUR pr. 31. december 2016).
- EIB tilpligtes at beregne alle sagsøgerens pensionsrettigheder og RCVP-rettigheder med tilbagevirkende kraft fra den 1. februar 2016.
- EIB tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for ikke-økonomisk tab, foreløbigt opgjort til 5 000 EUR.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder (i givet fald) salærer og udgifter til sagkyndige.

Subsidiært:

- EIB tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgeren har lidt som følge af tabet af alle hendes lønrettigheder, ved betaling af et beløb svarende til tabet, der foreløbigt er opgjort til 24 000 EUR pr. 31. december 2016.
- Der udpeges en sagkyndig, som skal fastsætte førnævnte påstands, pensionsrettighedernes og RCVP-bidragenes nøjagtige beløbsstørrelse pr. 1. februar 2016.
- EIB tilpligtes at godtgøre de udgifter til læge og psykolog, som er forbundet med de helbredsproblemer, der er opstået som følge af den alvorlige stress, sagsøgeren har været ramt af, og som ikke godtgøres af EIB's sygeforsikringsordning.
- EIB tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidt ikke-økonomiske tab, opgjort til 5 000 EUR, idet der, hvis Retten finder det nødvendigt, kan udpeges en sagkyndig med henblik på fastsættelse af tabets nøjagtige størrelse.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder (i givet fald) salærer og udgifter til sagkyndige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført et enkelt anbringende om, at EIB har tilsidesat hendes grundlæggende rettigheder, således som sikret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i Domstolens retspraksis vedrørende beskyttelse af de grundlæggende rettigheder (bl.a. dom af 13.12.1979, Hauer mod Rheinland-Pfalz, C-44/79, EU:C1979:290).

Sagsøgeren har gjort gældende, at EIB har tilsidesat sin omsorgspligt over for hende, henset til hendes helbredsproblemer og de risici, hun var udsat for som følge af denne tilstand. Desuden blev sagsøgeren ikke korrekt oplyst om de procedurer, der skal følges i forbindelse med at føre bevis for en erhvervsmæssig sygdom. Sagsøgeren har under alle omstændigheder anført, at den sygdom, som hun lider af, ved en lægelig udtalelse er blevet fastsat til at være af erhvervsmæssig oprindelse og at hun har fremsendt alle relevante dokumenter til EIB med henblik på, at der kan træffes en afgørelse. Der kan ikke fra hendes side kræves yderligere processuelle skridt og EIB bør øjeblikkeligt imødekomme hendes krav.

Sag anlagt den 17. januar 2017 — LA Superquímica mod EUIPO — D-Tack (D-TACK)**(Sag T-24/17)**

(2017/C 086/39)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* LA Superquímica, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat A. Canela Giménez)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* D-Tack GmbH (Hüttlingen, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* D-Tack GmbH*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »D-TACK« — registreringsansøgning nr. 9 650 847*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 15. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1983/2015-4)**Påstande**

- EUIPO's afgørelse af 15. november 2016 annulleres.
- EUIPO og eventuelle intervenienter til støtte for samme tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Appelkammeret undlod at tage udtræk fra Sitadex vedrørende de spanske varemærkeregistreringer nr. 2515958, nr. 2516679, nr. 2542249, nr. 2591412 og nr. 2668711, som blev fremlagt af sagsøgeren, i betragtning.
- Appelkammeret undlod at tage de beviser for brug, som blev fremlagt af sagsøgeren, i betragtning.

Sag anlagt den 19. januar 2017 — Habermäß mod EUIPO — Here Global (h)**(Sag T-40/17)**

(2017/C 086/40)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Habermäß GmbH AG (Bad Rodach, Tyskland) (ved advokaterne U. Blumenröder, H. Gauß og E. Bertram)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Here Global BV (Eindhoven, Nederlandene)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Habermäß GmbH AG

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »h« — registreringsansøgning nr. 12 833 141

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. oktober 2016 af Anden Appellkammer ved EUIPO (sag R 53/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 41 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af de retlige principper, der skal tages i betragtning, når forordning nr. 207/2009 anvendes og fortolkes
- Tilsidesættelse af artikel 135, stk. 4, i procesreglementet.

Sag anlagt den 27. januar 2017 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-51/17)

(2017/C 086/41)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2016) 7232) (EUT 2016, L 312, s. 26) annulleres, for så vidt der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 38 984 850,50 EUR og 76 816 098,12 EUR, som Republikken Polens godkendte betalingsorgan har afholdt, fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾, idet der som følge af en urigtig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder og en urigtig fortolkning af de gældende bestemmelser er foretaget en finansiel korrektion, selv om Republikken Polen har afholdt udgifterne i overensstemmelse med EU-retten.

- De ved den anfægtede afgørelse fra EU-finansiering udelukkede beløb er afholdt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1234/2007⁽²⁾ og med Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 543/2011⁽³⁾, således at der ikke var noget grundlag for at udelukke disse beløb fra finansiering.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ved anvendelsen af en fast korrektion, der i forhold til faren for tab for EU-budgettet er uforholdsmæssig høj.
- Den af Kommissionen pålagte faste korrektion på 25 % er for høj og overskrider de eventuelle maksimale skader, som kunne påføres fondene. Derudover har Republikken Polen påberåbt sig retningslinje nr. VI/5330/97 for beregning af de finansielle følger og gjort gældende, at den har opfyldt alle de i denne retningslinje foreskrevne betingelser for, at Kommissionen anvender en lavere procentsats eller undlader at foretage en korrektion.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 4, litra a), i forordning (EU) nr. 1306/2013, for så vidt som den faste korrektion er blevet beregnet med hensyn til udgifter, som blev afholdt mere end 24 måneder før det tidspunkt, hvor Kommissionen skriftligt underrettede den berørte medlemsstat om resultatet af efterprøvningen.
- I henhold til forordningens artikel 52, stk. 4, litra a), kan afvisning af finansiering ikke vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (EUT 2007, L 299, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7.6.2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager (EUT 2011, L 157, s. 1).

Sag anlagt den 1. februar 2017 — Westbrae Natural mod EUIPO — Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Sag T-65/17)

(2017/C 086/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Westbrae Natural, Inc. (Delaware, De Forenede Stater) (ved Barrister D. McFarland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Westbrae Natural, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »COCONUT DREAM« — registreringsansøgning nr. 13 599 501

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. november 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 182/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgeren tillægges sagsomkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Retten kendelse af 2. februar 2017 — Adama Agriculture og Adama France mod Kommissionen**(Sag T-476/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 086/43)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA